

USKRSNUĆA KOJA NISU UZALUDNA

Pored neponovljivog Roka Dobre, autora prije svega niza prekrasnih soneta, te suptilne poetese Senke Paleka-Matinović, dugogodišnji časnik i upravitelj stroja na preoceanskim brodovima, a kasnije i tehnički inspektor, Vinko Hajnc, jedan je od onih zadarskih pjesnika koji su u svojoj sredini pomalo zapostavljeni. Tim više zapanjuje i zadivljuje podatak da je u ožujku 2008, na natječaju koji je organizirao „National Poetry Forum“, za izbor stihova iz svoje zbirke „Čuvar oblaka“ (natječaj inače vrednuje „geslo UN, odnosno najbolju svjetsku poruku mira“, dobio drugu nagradu u konkurenciji 7268 sudionika (prvu nagradu je dobio stogodišnji Indijac!)

Iako mu u životopisu piše da je osnovnu školu završio u Zadru, potpisnik ovih redova, rođeni „Biogradac“, zna da je Hajnc veći dio osnovne škole, dok je s ocem i majkom živio u Sv. Filipu i Jakovu, proveo u Biogradu na moru. U Zadru je inače polazio u pomorsku školu i višu pomorsku školu. Nakon što je diplomirao 1970. godine, odlazi na Pomorski fakultet u Rijeci, gdje diplomom 1982. stječe zvanje „dipl. inženjer pomorskog prometa“.

Prvu knjigu poezije, „Jahač kamenog konja“ („za koju mu recenziju piše akademik Luko Paljetak“), napisao je 1976. godine, a zatim slijede zbirke „Noćna duga“, „Dokovanje duše“, „Uzaludna uskrsnuća“ (prevedena i na engleski jezik), „Tetovirano nebo“, „Utočište uzdisaja“ i „Čuvar oblaka“. Sljedećom knjigom „Misli iz nesanice“ okušao se i u području aforizma, a uskoro mu izlazi i nova zbirka pjesama. Hajnc je uvršten i u antologiju hrvatske poezije o moru, pomorstvu i brodovima („Moreplovi“, Dubrovnik 1990.), u panoramu „Suvremeno čakavsko pjesništvo zadarskog kruga“ dr. Božidara Finke (iako zapravo vrlo rijetko piše na dijalektu), u antologiju pokojnog Miljenka Mandže „Duga nad maslinama“ ((Panorama suvremenog čakavskog pjesništva zadarskog kraja, 2001.), a uvršten je i u leksikon zadarskih pisaca „Kroz moje oči“ (2005.), koju je sastavio Marko Vasilj.

